

Óli Jacobsen í Tinginum:

Ingeborg brúkar ein ótrúligan kjaft

Tað var ikki við mykindum, Óli Jacobsen svaraði flokksfelaganum, Ingeborg Winther, aftur í viðmerking til tað, Ingeborg segði um skattafrádráttin hjá fiskimonnum, tá broytingarnar í Skattalógini vóru til viðgerðar í Løgtinginum mánakvöldið

EDVARD JOENSEN

«Problemið hjá arbeiddara-feløgnum er, at tey hava ein óbrúkligan formann, sum bara brúkar ein ótrúligan kjaft og ikki ger peningsverk til nyttu fyri sínar limir.»

So hvassorðaður var Óli Jacobsen, úr Verkamannafylkingini í samgongu, í viðmerking til røðu hjá Ingeborg Winther, úr Verkamannafylkingini í andstöðu.

Jógvan Ingvarð Olsen, lögtingsformaður, treiv eftir bjølluni og ringdi, so klokkarin í Pæturskirkjuni ivaleyst óvundar honum á jolum. Og sjálvandi fekk Óli eisini átalur frá formanninum fyri orðavalið.

At valar er, var eingin ivi um í Tinginum mánadagin. Hóast nógvir tingmenn meira ella minni eru í móti at lata skattalætta til ávísar samfelagsbólkar fram um aðrar, tyktist ikki, sum teir torðu at siga tað hart.

Summir vildu vera við, at tað bar ikki til. Onkur annar unti sjómønnum tað væl, men iðadist í, hvussu hetta skuldi fíggjast.

Meðan onkur var, sum beinleiðis tók undir við uppskotinum hjá Anfinni Kallsberg, landsstýrismanni í fíggjarmálum.

Framsøgumaður Sambandsflokksins, Bjørn á Heygum, segði, at hann væntaði, at fiskimenn, nú teir fara at fáa skattalætta, eisini til næstu sáttmálasamráðingar fara at vísa samfelagsábyrgd.

Við hesum meinar hann við, sigur Bjørn á Heygum, at tað at vísa ábyrgd, er at verða við til at tryggja sít eigna arbeiðspláss.

Tað eru partar av flotanum, til dømis rækjuskipini, sum ikki bera seg, og við ikki at seta ov høg krøv, kunnu fiskimenninir vera við til at bjarga teimum.

Men har við er ikki fjalt í uppskotinum ein lønaríðurskurður, sigur Bjørn á Heygum.

«Vit ganga bara út frá sum generelt, tá tað ræður um fiskimenn, sum einhvønn annan vinnubólk í hesum samfelagnum, at teir hava ábyrgdarkerenslu og samfelagssinnir,» sigur Bjørn á Heygum, framsøgumaður Sambandsflokksins í skattamálum á Tingi.

Og hetta við at lata skattalætta nú og so vænta, at

Óli Jacobsen segði av Løgtingsins røðarapalli, at Ingeborg Winther bara brúkar kjaft og ger ikki peningsverk til nyttu fyri sínar limir

fiskimenninir lata vera við at koma við krøvum til næstu sáttmálasamráðingar, er ikki spæl fyri gallarínum, sigur Bjørn á Heygum.

Hann sigur, at Anfinn Kallsberg, landsstýrismaður, í lógaruppskotinum kemur við sínum grundgevingum.

«Men at man so kemur við eini áheitan á hendan bólk, sum fær fyrimunir av hesum lættanum at vísa ábyrgd; tað er væl einki forgiðt ella ónatúrligt í tí, ha?» heldur Bjørn á Heygum.

Og sum skiltist á Lassa Klein, framsøgumanni Kristiliga Fólksflokksins Føroya Framburðs- og Fiskivinnuflokks, fer hann at taka undir við uppskotinum, nú valsemgonga er gjørd.

Sett kilar í

Jóannes Eidesgaard, framsøgumaður Javnaðarflokksins, harmaðist um, at tað enn einaferð hevði eydnast Fólkalokkinum at seta kilar í fakkfelagsrørsluna.

Hesaferð er rættligt rok- ikomið millum Fiskimannafelagið og restina av rørs-

uni, orsakað av uppskotinum hjá Anfinni Kallsberg um skattalætta til fiskimenninir.

Men Jóannes Eidesgaard væntaði ikki, at hesin skattalættingin fór at fáa menn at venda heimaftur, hóast nýggja, norska stjórnin er í ferð við at taka av tær ser-skattaskipanir, galdandi eru fyri norskar fiskimenn.

Hetta, helt hann, var nakad fyri Kristiliga Fólka-flokkin, Føroya Framburðs- og Fiskivinnuflokk at kanna hjá ideologibrøðrunum fyri eystan.

«Tað ber ikki til at geva skattalætta til ein samfelagsból, meðan onnur, sum eru veri fyri, einki fáa.

Jóannes Eidesgaard harmaðist eisini um, at munur nú verður gjørdur á skattgivingini av fólki.

Fyrr hevur sami útrokn-ingarháttur verið nýttur fyri øll. Men soleiðis verður ikki meira, segði Jóannes Eidesgaard.

Hann vísti á, at frádrátturin hjá nøkrum bólkum kundi gerast størri, enn onnur, sum ikki fáa frádrátt, hava í inntøku.

Tí vildi Jóannes Eidesgaard hava lagt loft í upphæddina, sum hevur rætt til frádrátt.

Hann vildi eisini hava, at frádrátturin minkar í sama mun, sum inntøkan veksur.

Størri upptak

Heini O. Heinesen, framsøgumaður Tjóðveldisflokksins, spurdi, hvør skuldi taka upp eftir alt hetta svansi um eini tvey ár. Tí tá væntaði hann, at onnur manning sat í Tinganesi.

Annars tyktist Heini í heldur ringum skørum, tá hann fór á røðarapallin. Onkur í Tinginum gitti, at tað var tí, at hann skuldi als ikki vera framsøgumaður í hesum máli. Tað skuldi Finnbogi Ísakson, men hann mottí ikki á fundi.

Heini O. Heinesen langaði eftir samgonguni, sum hann segði motta við einum púra ófyrirreikaðum uppskoti.

«Samgongan meinir als einki við hesum uppskoti- num,» segði Heini O. Heinesen, sum metti hetta sum tað bera gjar nú upp

undir val.

Heini O. Heinesen segði, at tað var burturvið, at samgongan í ávisum bløðum nú í longri tíð hevði røð upp undir, at útróðrarmenn svika við studninginum.

Eisini vildi tjóðveldisframsøgumaðurin vita, um tað var lógligt, tá John Petersen, landsstýrismaður, boðar frá, at verður verkfall, fáa øll skip loyvi at fara beinleiðis uttanlands at avreiða.

Hann vísti á, at John Petersen júst hevur sett kunngerð í gildi, sum bannar hesum.

Og tað helt Heini vera í so nógva avgjørt, um hann nú fór at geva hetta loyvi.

Útlendingar stuðlaðir

Eftir, at Anfinn Kallsberg, landsstýrismaður, hevði havt orðið, komu viðmerk-ingarnar.

Og tær vóru um bæði líkt og ólíkt. Ofta ólíkt. Tó var onkur, sum setti sving í tær gráu hjá summum tingmonnum.

Hendrik Old úr Javnaðarflokkinum segði, at tað bar til hjá fiskimonnum, sum bøgva uttanlands, men eru við føroyskum skipum, at fáa føroyska inntøkutrygd, hóast teir einki gjalda til føroyska landskassan.

Tað er soleiðis, segði Henrik Old, at maður - is-lendingur, norðmaður ella føroyingur - búsitandi uttanlands, kann mynstra við føroyskt skrásettum skipi.

Hann rindar ikki skatt í Føroyum, men hann hevur rætt til føroyska inntøkutrygd á jøvnum føti við føroying, sum stendur við síðuna av honum og rindar alt sít til føroyska landskassan.

Hetta fekk Finnboga Arge, utanflokkskann á Tingi, at spyrja Anfinn Kallsberg, landsstýrismann í fíggjarmálum, um tað var satt, sum Henrik Old segði.

Og Anfinn Kallsberg svaraði:

«Ja, tað passar.»

Siðan Ingeborg

Eftir at framsøgumenninir vóru lidrir, fek Ingeborg Winther orðið.

Og hon gav Samgonguni og øllum teimum, sum taka undir við uppskotinum um skattalætta, eina breiðsiðu.

Hon helt tað vera løgið, at samgongan kundi fara at tosa um skattalætta í eini tíð, tá landið annars var við

at ganga undir í skuld.

Vit hava ikki ráð at leggja fólk inn á tey sjúkrahús, vit hava, og búfólkini á Pensio-natinum vórðu nú til jólar rikin av húsinum sum hund-ar.

Men vit skulu hava undir-sjóartunnill og skattalættar til ein samfelagsból, har onkur hevur upp til 700.000 krónur í inntøku.

Og meðan Ingeborg Winther hevði orðið, sat fólkalokksmaðurin Óli Breckmann og svaraði til og royndi seg við ymskum há-brøgdum.

Ingeborg Winther helt tað vera nógva fyrri, at tey, sum eftir vórðu og tóku skráðlið eftir kreppuna, nú eisini skuldu keypa tey heimaftur, sum stungu av, tá harðast leikaði á.

Hon vísti á, at tað ber ikki til alla tíðina at samanbera føroyskar og norskar fiski-menn á skattaøknum.

Til dømis fáa norðmenn skattafrádrátt, men teir hava heldur onga inntøkutrygd, segði hon.

Men hetta var ein liður í lønarætlanini hjá Fólka-flokkinum við vælsignili frá formanninum í Fiskimannafelagnum, sum er í samgonguni, segði Ingeborg Winther.

Og so fleyt yvir hjá Óla Jacobsen.

Hann fekk orðið til eina viðmerking og segði, at Ingeborg Winther hevði enn einaferð víst sína totalu for-agt fyri fiskimonnum.

Hon brúkar bara ein ótrúligan kjaft og ger ikki pen-ingswerk til nyttu fyri sínar limir, segði Óli.

Og meðan summir ting-menn ógvadust, og aðrir sótu í skellilátri, helt Óli Jacobsen á dyr fylgdur av átalur frá lögtingsformanni-num og bjølluljóði, sum ikki verður harðari at hoyra á jolum.